

Udnævnelse i tjenestemandstilling ved mundtlig meddelelse herom

FOB nr. 80.332

Fundet, at en museumsbetjent, der bl.a. af formanden for nationalmuseets direktion modtog en mundtlig meddelelse om en beslutning om udnævnelse (oprykning) i en højere lønramme, herved var gyldigt udnævnt, og at udnævnelsen ikke gyldigt var blevet tilbagekaldt ved en senere beslutning om at udnævne (oprykke) en anden museumsbetjent i stillingen.

Henstillet til nationalmuseet og ministeriet for kulturelle anliggender, at der blev sendt den førstnævnte museumsbetjent ansættelsesbrev om stillingen i den højere lønramme, og at han modtog løn (herunder efterbetaling) i overensstemmelse hermed.

(J. nr. 1978-1234-70).

Den 11. december 1980 afgav jeg følgende redegørelse vedrørende en klage om oprykning fra 3. til 5. lønramme i en stilling som museumsbetjent ved nationalmuseet:

»I. Klagen. Mit bedømmelsesgrundlag.

I skrivelse af 5. september 1978 rettede (A) henvendelse til mig med anmodning om en undersøgelse, idet han anførte følgende:

»...

Jeg blev i 1970 ansat som tjenestemand på prøve under kulturministeriet med tjenestested på nationalmuseet.

I 1977 skulle der opnormeres nogle stillinger, og direktionen udbad sig forslag fra afdelingerne. Det førte til, at jeg kom med på museets prioriteringsliste. Da den endelige opnormering skulle finde sted, var jeg så heldig at komme i betragtning. Da det kom tjenestemandsföreningen for øre, kom der en skarp protest fra foreningen, både mundtligt og skriftligt. Efter forhandlinger med medlemmer af direktionen henstillede foreningen, at man opnormerede et af dens medlemmer, selv om den pågældende ikke var med på museets prioriteringsliste. På sit næste møde annullerede direktionen min opnormering og opnormerede den, foreningen havde foreslået.

...«

...

II. Sagsfremstilling.

I skrivelse af 30. marts 1977 udsendte lønnings- og pensionsdepartementet til samtlige ministerier m.v. »Indkaldelse af forslag til gruppevis og individuelle omklassificeringer«.

Specielt vedrørende »omklassificering m.v. med mere individuel begrundelse« og vedrørende »oprykning af vedkommende tjenestemand« indeholdt indkaldelsesskrivelsen følgende bemærkninger:

»...

Samtidig skal man anmode om, at der sker udarbejdelse af eventuelle forslag til omklassificering m.v. med mere individuel begrundelse. Sådanne forslag vil kunne fremsættes, når de forekommer nødvendige for at sikre, at aflønningen fortsat holdes i bedst mulig balance med arbejdsopgaver og ansvar.

Som en udbygning af de retningslinjer, der har været fulgt ved tidligere indgåede omklassificeringsaftaler med tjenestemændenes centralorganisationer, skal man fremhæve, at der ud over forslag om omklassificering af stillinger tillige vil være adgang til med henvisning til en stillingsindehavers personlige kvalifikationer at stille forslag om oprykning af vedkommende tjenestemand til aflønning efter højere lønramme, eventuelt tildeling af nyt eller forhøjet særligt tillæg. Der sker herved ikke omklassificering af den beklædte tjenestemandstilling, der ved ledighed genbesættes med aflønning efter den lønramme, hvortil stillingen er henført...«

Med skrivelse af 14. april 1977 sendte ministeriet for kulturelle anliggender den nævnte indkaldelse til institutionerne under ministeriet for kulturelle anliggender, herunder nationalmuseets direktion, og anmodede institutionerne om at indsende eventuelle forslag til omklassificeringer til ministeriet for kulturelle anliggender inden den 29. april 1977.

Nationalmuseet udarbejdede et forslag med en prioriteringsliste vedrørende omklassificering af stillinger inden for statstjenestemændenes centralorganisation I's område. Listen omfattede 13 personer (navneangivne) i forskellige stillingskategorier (og som punkt 14 en ubesat museumshåndværkerstilling). På listen var optaget 2 museumsbetjente (i 3. lønramme), nemlig (B) som nr. 4 og (A) som nr. 8; de foresloges opnormeret i henholdsvis lønramme 7 og 5. Listen sendtes til ministeriet for kulturelle anliggender med nationalmuseets direktions skrivelse af 24. maj 1977.

Derefter førte ministeriet for kulturelle anliggender forhandlinger med bl.a. FTSS (Foreningen af Tjenestemænd ved Statens Samlinger, herunder nationalmuseet). Inden for foreningens område opnåedes enighed om at søge opnormering af 17 stillinger, der på en prioriteringsliste opførtes med institutionsnavn, stillingsbetegnelse, stillingsindehavers navn, nuværende lønramme og foreslået lønramme; listen omfattede 3 museumsbetjentstillinger, der var opført som nr. 3, 4 og 10 således:

»...

nr. institution stillingsbetegnelse indehaver nuværende lønramme forslag

...

3.	NM	mus.betj.	(C)	3	5
4.	NM	mus.betj.	(B)	3	5

...

10.	NM	mus.betj.	(D)	3	5
-----	----	-----------	-----	---	---

...«

Med skrivelse af 6. juli 1977 oversendte ministeriet for kulturelle anliggender de forslag, der var opnået enighed med organisationerne om inden for CO I's område, til finansministeriet, idet kulturministeriet anførte:

»... fremsætter ministeriet for kulturelle anliggender i vedlagte skema (bilag 1) forslag til omklassificering pr. 1977 af tjenestemandstillinger inden for CO I's område. Forslagene er forhandlet med Foreningen af Tjenestemænd ved Sta-

tens Samlinger og Foreningen af Tjenestemænd under undervisningsministeriet. Der er enighed om fremsættelse og rækkefølge mellem foreningerne hver for sig og ministeriet. Den samlede prioritetsorden er opstillet af ministeriet for kulturelle anliggender.

Resultatet af forhandlingerne med de enkelte foreninger vedlægges som bilag 2.

Det skal yderligere bemærkes, at en del af de stillede forslag er medtaget under de af ministeriet stillede forslag til gruppevise omklassificeringer.

...«

Det omtalte bilag 2 er den lige nævnte prioriteringsliste, hvorom kulturministeriet og FTSS var blevet enige. Det omtalte bilag 1 omfattede hele CO I-området (FTSS og FTUU (foreningen af tjenestemænd under undervisningsministeriet)); her er de 3 omtalte museumsbetjentstillinger anført uden indehavernavn som nr. 3, 4 og 11.

Ministeriet for kulturelle anliggender gjorde efter det oplyste ikke nationalmuseet bekendt med den ovennævnte skrivelse af 6. juli 1977.

Den 17. marts 1978 indgik finansministeriet aftale med tjenestemændenes centralorganisationer om omklassificering af tjenestemandstillinger m.v. (2. del) med virkning fra den 1. oktober 1977. I aftalens afsnit om nationalmuseet og rigsantikvarembudet er anført 2 museumsbetjente til oprykning fra 3. til 5. lønramme. Om den ene af disse museumsbetjente anføres i aftalen, at »oprykningen er personlig«.

Med skrivelse af 4. april 1978 udsendte ministeriet for kulturelle anliggender eksemplarer af aftalen til institutionerne under ministeriet, herunder nationalmuseet. I skrивelsen anførtes: »For så vidt angår de under nationalmuseet og rigsantikvarembudet opførte personlige omklassificeringer skal man oplyse, at det i henhold til forhandlingerne mellem Foreningen af Tjenestemænd ved Statens Samlinger og ministeriet drejer sig om de stillinger, som for øjeblikket indehaves af museumsbetjent (C) og museumshåndværker ... (denne sidstnævnte stilling er uden interesse for den foreliggende sag; min bemærkning)

...«

Omklassificeringsspørgsmålene for nationalmuseets vedkommende blev derefter behandlet i nationalmuseets direktion, der på dette tidspunkt bestod af følgende (oplyst i nationalmuseets skrivelse af 9. maj 1980 til mig):

»...

Rigsantikvar, professor, dr. phil. P. V. Glob, formand.

Overinspektør, cand. mag. Peter Michelsen, næstformand.

Museumsinspektør, cand. art. Birte Friis.

Museumsbetjent Henri Juhl.

Museumssekretær Jytte Høstmark.

Administrator, cand. jur. Bent Collin, sekretær.«

Det bemærkes herved, at nationalmuseets direktion er ansættelsesmyndighed med hensyn til museumsbetjentstillinger, jfr. § 1 i ministeriet for kulturelle anliggenders bekendtgørelse nr. 494 af 21. november 1972 om udnævnelse og afskedigelse af statstjenestemænd ved institutioner under ministeriet for kulturelle anliggender m.v. (udstedt med hjemmel i bl.a. § 3 i tjenestemandsløven).

På et møde i direktionen den 13. april 1978 besluttede direktionen, at museumsbetjent (C) (i overensstemmelse med den ovennævnte aftale) skulle oprykkes fra lønramme 3 til lønramme 5 (den personlige oprykning, jfr. ovenfor), og at museumsbetjent (A) ligeledes skulle oprykkes fra lønramme 3 til 5. Om museumsbetjent (B), der hidtil havde været i 3. lønramme, besluttede direktionen, at han pr. 1. april 1978 skulle udnævnes til museumsbetjent af 1. grad i lønramme 7 (idet der dog først skulle foretages internt opslag af stillingen).

Fra direktionens møde den 13. april 1978 foreligger et mødereferat, som er dateret og - efter det oplyste - udsendt den 17. april 1978.

Referatets bemærkning om, at »museumsbetjent (A) (ligeledes) oprykkes ... fra lønramme 3 til 5«, er forsynet med en fodnote: »Tages op til ny bedømmelse efter aftale med formanden for foreningen af tjenestemænd ved statens samlinger«.

Baggrunden for denne fodnotetilføjelse i mødereferatet var følgende:

Den 14. april 1978 modtog nationalmuseets administrator en telefonisk henvendelse fra formanden for FTSS, der hævdede, at direktionens beslutning om oprykning af (A) var i strid med aftalen mellem finansministeriet og foreningen, hvorefter oprykningen af nationalmuseets betjente fra lønramme 3 til lønramme 5 skulle foregå i følgende prioritetsorden: 1) (C), 2) (B), 3) (D) (jfr. ovenfor, s. 333).

Denne telefoniske henvendelse blev fulgt op af en skriftlig henvendelse fra foreningen - ligeledes af 14. april 1978 - til nationalmuseet. Foreningen anførte, at udnævnelsen af (A) var »i direkte strid med den aftale om omklassificeringer, der er indgået mellem kulturministeriet og foreningen ... - I den anledning skal vi meget kraftigt anmode om, at der ikke foretages ansættelser i de nævnte stillinger, før foreningen har haft en forhandling med nationalmuseet om spørgsmålet ...«

Et af medlemmerne af nationalmuseets direktion havde derefter en forhandling med foreningens formand, hvori denne uddybede de synspunkter, foreningen havde anført i skrivelsen af 14. april 1978. Der foreligger intet referat fra denne forhandling. Ifølge nationalmuseets direktions skrivelse af 10. juli 1979 til mig henviste foreningens formand under den nævnte forhandling til kulturministeriets skrivelse af 6. juli 1977 til finansministeriet, »som bl.a. indebar den ændring i forhold til nationalmuseets forslag, at (A) var udgået til fordel for (D)«.

Spørgsmålet om (A's) udnævnelse blev derefter drøftet på direktionens næste møde den 27. april 1978, hvor direktionens medlemmer blev gjort bekendt med kulturministeriets skrivelse af 6. juli 1977. Nationalmuseets direktion har herom anført i skrivelsen af 10. juli 1979 til mig: »... kunne derfor i direktionens møde den 27. april 1978 gøre de øvrige medlemmer bekendt med kulturministeriets skrivelse af 6. juli 1977, hvis indhold blev afgørende for direktionens stillingtagen. Direktionen mente at måtte respektere den af kulturministeriet indgåede aftale, selv om den indeholdt en underkendelse af nationalmuseets indstilling. Nationalmuseet havde naturligvis hellere set, at man ikke var bundet af kulturministeriets aftale med tjenestemandforeningen, men det ville være vanskeligt at se meningen med en prioriteringsaftale mellem ministeriet og tjenestemandforeningen, hvis en sådan aftale uden videre kunne ignoreres af de berørte statsinstitutioner«. (Nationalmuseet var den 13. april 1978 ikke bekendt med skrivelsen af 6. juli 1977).

Nationalmuseets direktion har i skrivelsen af 10. juli 1979 til mig oplyst, »... at (A) rent faktisk havde fået nys om direktionens beslutning om at forfremme ham (selv om han ikke havde fået en juridisk bindende meddelelse herom)« -

og »at (A) ... ikke (har) modtaget nogen officiel meddelelse fra direktionen om dennes beslutning den 13. april 1978 (om hans oprykning). Han har formodentlig læst modereferatet, der indsendes til nationalmuseets afdelinger til almindelig orientering (og hvoraf det fremgår, at beslutningen ikke var endelig), men det er fast praksis, at alle vedtagelser udmøntes i skrivelser til direkte berørte personer eller afdelinger, og dette gælder naturligvis ikke mindst, når det drejer sig om ansættelser eller forfremmelser og lignende. - Dersom direktionen havde nået at effektuere sin beslutning om at oprykke (A) til lønramme 5, inden man blev klar over eksistensen af kulturministeriets aftale med tjenestemandforeningen, ville man have ladet udnævnelsen stå ved magt. Udnævnelsen ville jo have været gyldig, selvom man var i strid med aftalen mellem kulturministeriet og FTSS, og da den desuden var i overensstemmelse med nationalmuseets omklassificeringsforslag, ville der ikke have været nogen grund for direktionen til at anfægte den. Men det var jo ikke den situation, der forelå: Direktionen havde fået kendskab til aftalen, inden beslutningen var effektueret, og mente under disse omstændigheder ikke at kunne fastholde en under urigtige forudsætninger truffet beslutning. - Ombudsmanden ønsker oplyst, om direktionen inden ændringen af beslutningen om at udnævne (A) drøftede sagen med kulturministeriet. Det gjorde man ikke. Kulturministeriets skrivelse af 6. juli 1977 (bilag 2) var så klar, at man ikke fandt anledning dertil. Hvis man havde henvendt sig til ministeriet og fået at vide, at man ikke behøvede at respektere aftalen, havde man fastholdt udnævnelsen af (A) trods tjenestemandforeningens protest (i hvert fald, hvis ministeriet ikke havde begrundet sit standpunkt med en urigtig påstand om, at der ikke var tale om omklassificering).«

Med hensyn til spørgsmålet om oplysninger til (A) fra direktionen om dennes beslutninger har jeg modtaget noget mere præcise oplysninger ved (A's) skrivelse af 13. marts 1980 og nationalmuseets direktions skrivelse af 9. maj 1980, hvori direktionen har udtalt, at den »ikke har nogen grund til at betvivle rigtigheden« af (A's) oplysninger i skrivelserne af 13. marts 1980. Herefter må det lægges til grund,

at (A) efter direktionsmødet den 13. april har fået 3 meddelelser fra direktionens medlemmer om, at direktionen på mødet havde truffet beslutning om hans oprykning fra lønramme 3 til lønramme 5, nemlig den 13. april 1978 fra museumssekretær Jytte Høstmark, den 14. april 1978 fra museumsbetjent Henri Juhl og den 18. april 1978 fra direktionens formand, rigsantikvar, professor P. V. Glob, - og

at (A) først ved sin modtagelse den 20. april 1978 af det mødereferat der var dateret den 17. april 1978, blev bekendt med, at der var truffet beslutning om, at spørgsmålet om hans oprykning skulle tages op til ny bedømmelse - og at det i øvrigt kun var igennem dette mødereferat, at han modtog nogen meddelelse om spørgsmålets genoptagelse.

I skrivelse af 4. maj 1978 indgav (A) klage til ministeriet for kulturelle anliggender. I skrivelserne anførte (A) følgende:

»...

I april måned 1978 kom det til endelig behandling i direktionen, og jeg havde den glæde at få at vide, at jeg var kommet i betragtning, men glæden varede kun kort. Tjenestemandforeningen protesterede, fordi jeg ikke var medlem af deres forening, og de var af den mening, at det kun var dem, der kunne indstille til opnormering. Direktionen blev af tjenestemandforeningen anmodet om at tage sagen op på ny. Direktionen tog protesten til efterretning og opnormerede én, der var medlem af foreningen.

...«

I skrivelse af 17. maj 1978 anmodede ministeriet for kulturelle anliggender nationalmuseets direktion om en udtalelse i anledning af (A's) klage. Direktionen afgav udtalelse i skrivelse af 27. juni 1978. Direktionen omtalte kulturministeriets skrivelse af 4. april 1978 og aftalen af 17. marts 1978, jfr. ovenfor s. 334, og anførte, at ifølge det herved oplyste var kun den ene oprykning personlig (C); den anden stilling havde direktionen besluttet at besætte med (A). Direktionen anførte videre i sin udtalelse:

»...

På foranledning af en protest fra foreningen af tjenestemænd ved statens samlinger, jfr. vedlagte fotokopi af foreningens skrivelse af 14. april 1978 tog direktionen afgørelsen op til fornyet overvejelse i sit møde den 27. april. Foreningens indstilling gik ud på, at stillingen i lønramme 5 skulle besættes med museumsbetjent (A), uanset at denne ikke var omfattet af nationalmuseets forslag til omklassificering af tjenestemandstillinger pr. 1. april 1977, således som tilfældet var med museumsbetjent (A) (jfr. nationalmuseets skrivelse af 24. maj 1977 med bilag). Foreningen henviste til, at den af nationalmuseet truffne beslutning var i strid med en mellem foreningen og kulturministeriet indgået aftale, jfr. kulturministeriets skrivelse til finansministeriet af 6. juli 1977, j.nr. 00200-9-77. På denne baggrund og i betragtning af, at direktionen ikke kunne være uenig med foreningen i, at museumsbetjent (D) var fuldt ud kvalificeret til at blive oprykket til lønramme 5, besluttede direktionen at tage protesten til følge, idet man annullerede den tidligere vedtagelse og i stedet vedtog at omklassificere den af museumsbetjent (D) beklædte stilling til lønramme 5.

Når direktionen efter omstændighederne og med nogen betænkelighed accepterede foreningens forslag, var det under den for direktionen afgørende forudsætning, at museumsbetjent (A) ville blive oprykket til lønramme 5 i forbindelse med den næste omklassificeringsrunde. Endelig bemærkes, at spørgsmålet om betjentenes organisationsmæssige forhold ikke har haft nogen indflydelse på direktionens afgørelse, idet direktionen må anse dette moment for irrelevant, når talen er om at bedømme de ansattes kvalifikationer.«

I skrivelse af 18. august 1978 skrev ministeriet for kulturelle anliggender således til nationalmuseets direktion:

»På givne foranledning skal man herved i tilslutning til ministeriets skrivelse af 4. april 1978 vedrørende aftale mellem finansministeriet og centralorganisationerne om omklassificering af tjenestemandstillinger m.v. (2. del af 17. marts 1978) fremkomme med nærmere oplysning om resultatet af ministeriets forhandlinger med foreningen af tjenestemænd ved statens samlinger om prioritering af forslag til individuelle omklassificeringer.

Der var mellem foreningen og ministeriet enighed om følgende prioriteringsorden for de inden for nationalmuseets område fremsatte forslag om omklassificering af museumsbetjentstillinger fra 3. til 5. lønramme:

Museumsbetjent (C)

Museumsbetjent (B)

Museumsbetjent (D)«.

I skrivelse af 28. august 1978 til (A) besvarede ministeriet for kulturelle anliggender (A's) klage af 4. maj 1978. Ministeriet anførte:

»...

Det fremgår af Deres skrivelse, at det er Deres opfattelse, at det ved sagens afgørelse kan have spillet en rolle, at De ikke var medlem af den pågældende tjenestemandsförening.

Kulturministeriet bad nationalmuseets direktion om en udtalelse i sagen, og direktionen har i den anledning fremsendt vedlagte skrivelse af 27. juni 1978.

Det fremgår af direktionens skrivelse, at det er korrekt, når De har oplyst, at det var på foranledning af den pågældende tjenestemandsförening - foreningen af tjenestemænd ved statens samlinger - at sagen blev taget op på ny, efter at det først var besluttet, at De skulle oprykkes.

I Deres sted blev museumsbetjent (D) oprykket til lønramme 5. Nationalmuseets direktion har i denne forbindelse fremhævet, at den pågældende museumsbetjent efter direktionens opfattelse fuldt ud var kvalificeret til denne oprykning.

Kulturministeriet er enig med direktionen heri.

Direktionen har endvidere givet udtryk for, at den lægger afgørende vægt på, at der sikres mulighed for Deres oprykning i forbindelse med næste omklassificeringsrunde, og direktionen har endelig understreget, at spørgsmålet om de berørte museumsbetjentes organisationsmæssige forhold ikke har haft nogen indflydelse på direktionens afgørelse.

Kulturministeriet forstår Deres skuffelse over alligevel ikke at blive oprykket, efter at De havde fået meddelelse om, at Deres oprykning var vedtaget i direktionen.

Ministeriet vil være opmærksom på spørgsmålet om Deres oprykning i forbindelse med de næste omklassificeringsforhandlinger, uden at der kan gives tilsagn vedrørende oprykningsmulighederne. På nuværende tidspunkt mener ministeriet på grundlag af nationalmuseets skrivelse af 27. juni 1978 ikke at kunne foretage videre i sagen. Man lægger herved specielt vægt på direktionens oplysning om, at de pågældende betjentes - og altså også Deres - organisationsmæssige forhold ikke har haft nogen indflydelse på direktionens afgørelse.

...«

III. Klagen og de indhentede udtalelser (for så vidt de ikke allerede er refereret ovenfor i afsnit II).

I skrivelse af 5. september 1978 indgav (A) som nævnt klage til mig. Jeg har derefter som led i min behandling af sagen indhentet ... udtalelser, som jeg har gjort (A) bekendt med.

I skrivelsen af 12. oktober 1978 udtalte ministeriet for kulturelle anliggender om beslutningen af 13. april 1978 om at udnævne (A): »...

Nationalmuseet anså sig ret frit stillet med hensyn til oprykning af en museumsbetjent fra lønramme 3 til lønramme 5 og besluttede at oprykke museumsbetjent (A).

FTSS mente derimod, at man ved oprykningen skulle gå ud fra resultatet af de forud for omklassificeringerne stedfundne drøftelser mellem kulturministeriet og foreningen og således oprykke museumsbetjent (D), der som tidligere nævnt var indstillet hertil over for lønnings- og pensionsdepartementet.

Denne opfattelse er efter kulturministeriets vurdering forkert. Ved forhandlingerne om omklassificeringer af tjenestemandstillinger træffes beslutning om den lønmæssige placering af bestemte tjenestemandstillinger med definere-

de funktioner efter princippet i tjenestemandslovens § 45, hvorefter løn- og andre ansættelsesvilkår for tjenestemænd fastsættes ved aftale mellem finansministeren og tjenestemændenes centralorganisationer.

I den foreliggende situation var der imidlertid for nationalmuseet ikke tale om at ændre løn- og ansættelsesvilkårene for en tjenestemandstilling, men om at besætte en ledig stilling. En sådan ansættelse - eller oprykning - sker efter tjenestemandsloven ikke ved aftale, men ved beslutning af den ansættende myndighed - i dette tilfælde nationalmuseets direktion - som ved denne akt ikke kan være bundet af en liste over tjenestemænd, hvis stilling har været forhandlet omklassificeret til en højere lønramme.

Nationalmuseet var da også opmærksom på, at man ved besættelsen af lønramme 5-stillingen ikke var bundet af FTSS's ønske med hensyn til sagens afgørelse, idet direktionen efter det oplyste kun med betænkelighed fulgte foreningens forslag om udnævnelse af (D).

Det siger på den anden side sig selv, at kulturministeriet er enig med direktionen og FTSS i vurderingen af (D) som værende fuldt ud kvalificeret til oprykning i den ledige lønramme 5-stilling. Ministeriet var jo i sommeren 1977 enig med foreningen om at indstille (D's) stilling til denne omklassificering.

Kulturministeriet anser det for uheldigt, at (A) er blevet bragt i en situation, hvor han har fået meddelelse om, at hans oprykning er besluttet i nationalmuseets direktion, hvorefter oprykningen alligevel ikke bliver gennemført. Man har forståelse for, at dette forløb af (A) må opfattes som utilfredsstillende. Samtidig er det ministeriets opfattelse, at det er en misforståelse, når FTSS over for direktionen har givet udtryk for, at oprykning af (A) skulle være i strid med aftaler indgået med foreningen og kulturministeriet eller mellem CO I og finansministeren.

Den oprykning, der skete af museumsbetjent (D), er på den anden side sagligt begrundet og uangribelig.

Kulturministeriet har noteret sig, at nationalmuseets direktion lægger afgørende vægt på, at (A) oprykkes til lønramme 5 ved næste omklassificeringsrunde, og man vil fra ministeriets side være opmærksom på dette spørgsmål uden selvsagt at kunne give tilsagn vedrørende mulighederne i så henseende.

(A's) organisationsmæssige forhold vil fra ministeriets side ikke komme til at spille nogen rolle i denne forbindelse. Ministeriet har noteret sig nationalmuseets oplysning om, at organisationsmæssige forhold heller ikke havde indflydelse på direktionens afgørelse om besættelse af lønramme 5-stillingen, og det tilføjes, at det ikke fra ministeriets side er indres at have været nævnt ved forhandlingerne i sommeren 1977 mellem kulturministeriet og FTSS, om (A) var medlem af den pågældende forening. For ministeriet var dette forhold uden betydning.

Det tilføjes i øvrigt, at kulturministeriet i fremtiden vil være opmærksom på, at der ved omklassificeringer af tjenestemandstillinger inden for ministeriets område - og ved udarbejdelse af indstillinger til finansministeriet herom - i højere grad end hidtil sker en præcisering af, hvem der er indehavere af de stillinger, der er omklassificeret eller indstillet hertil.«

I sin udtalelse af 30. april 1979 anførte lønnings- og pensionsdepartementet bl.a. følgende:

»... at der for så vidt angår den i nærværende sag omhandlede »anden stilling« som museumsbetjent i lønramme 5 efter finansministeriets opfattelse forelå en situation som angivet i bekendtgørelse nr. 403 af 22. juli 1977 om opslag af tjenestemandstillinger i staten, § 7, stk. 2, idet stillingen efter det

oplyste ikke med virkning fra 1. oktober 1977 var blevet besat på grundlag af den indgåede omklassificeringsaftale og derefter var blevet ledig til nybesættelse på et senere tidspunkt. Det vil sige, at stillingen rettelig burde være besat efter internt opslag. Da der imidlertid ikke var tale om en ansættelse som angivet i lov nr. 291 af 18. juni 1969 om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, mener finansministeriet ikke, at undladelsen af opslag medfører ugyldighed.

Hvad dernæst angår spørgsmålet om klagerens retsstilling, efter at nationalmuseets direktion havde vedtaget uden opslag at oprykke ham til lønramme 5, skal finansministeriet bemærke, at man vel efter bekendtgørelse nr. 494 af 21. november 1972 om udnævnelse og afskedigelse af statstjenestemænd ved institutioner under ministeriet for kulturelle anliggender, § 1, må lægge til grund, at vedtagelse ligger inden for rammerne af den af kulturministeriet meddelte bemyndigelse, samt at klageren efter det for finansministeriet oplyste har fået kendskab til vedtagelsen gennem et offentligt tilgængeligt referat af direktionsmødet, men at det dog efter finansministeriets skøn må stille sig usikkert, om der efter almindelige retlige principper er opstået et retligt bindende krav, såfremt vedtagelsen ikke derefter mundtligt eller skriftligt er tilkendegivet ham af nationalmuseets ledelse.«

(Med henvisning til sidste stk. i foranstående citat gør jeg opmærksom på, at denne udtalelse er afgivet af lønnings- og pensionsdepartementet på et tidspunkt, da de nærmere oplysninger om nationalmuseets orientering af (A) ikke forelå, jfr. nu de ovenfor refererede oplysninger fra nationalmuseets direktions skrivelse af 10. juli 1979, (A's) skrivelse af 13. marts 1980 og nationalmuseets direktions skrivelse af 9. maj 1980).

Af nationalmuseets direktions udtalelse af 10. juli 1979 fremgår det, at nationalmuseet fandt sig bundet af den aftale mellem FTSS og kulturministeriet, som direktionen fandt omtalt i kulturministeriets skrivelse af 6. juli 1977, jfr. følgende udtalelse i direktionens skrivelse af 10. juli 1979 (der allerede er citeret ovenfor):

»...

Direktionen mente at måtte respektere den af kulturministeriet indgåede aftale, selv om den indeholdt en underkendelse af nationalmuseets indstilling. Nationalmuseet havde naturligvis hellere set, at man ikke var bundet af kulturministeriets aftale med tjenestemandforeningen, men det ville være vanskeligt at se meningen med en prioriteringsaftale mellem ministeriet og tjenestemandforeningen, hvis en sådan aftale uden videre kunne ignoreres af de berørte statsinstitutioner.

...«

- og senere i skrivelserne:

»...

Det kræver også en kommentar, når kulturministeriet i skrivelserne af 12. oktober 1978 anfører, at nationalmuseet var opmærksom på, »at man ved besættelsen af lønramme 5-stillingen ikke var bundet af FTSS' ønsker med hensyn til sagens afgørelse, idet direktionen efter det oplyste kun med betænkelighed fulgte foreningens forslag om udnævnelsen af (D)«. Nationalmuseet har aldrig følt sig bundet af FTSS' ønske som sådant. Man har derimod følt sig bundet af den aftale, der var indgået mellem kulturministeriet og foreningen af tjenestemænd ved statens samlinger - senere bekræftet ved aftale mellem finansministeriet og CO I - ved hvilken (A) udgik til fordel for (D). Ganske vist er det efter kulturministeriets opfattelse (skrivelse af 12. oktober 1978) »en misforståelse, når FTSS over for direktionen har givet udtryk for, at oprykningen af

(A) skulle være i strid med aftaler indgået med foreningen og kulturministeriet eller mellem CO I og finansministeren.« Meningen hermed kan imidlertid næppe være, at de af et ministerium indgåede aftaler ikke skulle være bindende for de under ministeriet hørende institutioner, men udtalelsen må forstås som udtryk for den opfattelse, at der i den foreliggende situation ikke var tale om omklassificering, men om at besætte en ledig stilling. Som påvist er denne opfattelse ikke rigtig.

...«

Med hensyn til det spørgsmål om opslag af stillingen, som lønnings- og pensionsdepartementet pegede på i udtalelsen af 30. april 1979, anførte nationalmuseets direktion følgende i skrivelsen af 10. juli 1979:

»...

Direktionen erkender, at man ikke var opmærksom på kravet om internt opslag i finansministeriets bekendtgørelse af 22. juli 1977 § 7, stk. 2, da man i april 1978 drøftede besættelsen af den omklassificerede stilling, men det må stadig stå som uklart for direktionen, hvilket omfang denne bestemmelse har. Den må under alle omstændigheder forstås med den begrænsning, at den ikke omfatter individualiserede tjenestemandstillinger, jfr. bekendtgørelsens § 6, som formentlig tager sigte på såvel eksterne som interne opslag. Der fandt derfor ikke opslag sted af (B's) og ... (den ovenfor s. 334 omtalte museumshåndværkers) ... stillinger, som begge var behørigt individualiseret i kulturministeriets skrivelse af 4. april 1978. Kun hvis der består en valgmulighed ved besættelsen af en omklassificeret stilling har det fornuftig mening at opslå den. Når talen er om de andre omklassificerede betjentstillinger ved nationalmuseet, bliver det afgørende derfor stadig, hvorledes aftalen mellem kulturministeriet og FTSS af 22. juni 1977, jfr. kulturministeriets skrivelse af 6. juli 1977 med bilag 2, skal forstås. Det hedder i skrivelsen, at der er enighed mellem foreningerne og ministeriet om forslagernes fremsættelse og rækkefølge. Dette må i hvert fald betyde, at forslagene vil blive fremsat, og at dette vil ske i den vedtagne rækkefølge, men man kan vel ikke fortænke foreningen i, at den har opfattet enigheden som omfattende ikke blot de på bilag 2 anførte stillinger, men også de udfor stillingerne navngivne personer, da der savnes holdepunkter for den modsatte antagelse. Under alle omstændigheder er det uheldigt, at parterne ikke er enige om, hvad aftalen går ud på. Det er klart, at nationalmuseet ville have foretrukket, at man i medfør af ovennævnte bekendtgørelses § 7, stk. 2, kunne have opslået stillingen og besat den med (A), uanset at kulturministeriet havde fjernet ham fra prioriteringslisten. Dette ville have været i overensstemmelse med nationalmuseets oprindelige indstilling i skrivelse af 24. maj 1977.

...«

Nationalmuseets direktion har i øvrigt i udtalelsen af 10. september 1979 om tilbagekaldelsen af beslutningen af 13. april 1978 vedrørende udnævnelsen af (A) anført følgende:

»...

Dersom direktionen havde nået at effektuere sin beslutning om at oprykke (A) til lønramme 5, inden man blev klar over eksistensen af kulturministeriets aftale med tjenestemandforeningen, ville man have ladet udnævnelsen stå ved magt. Udnævnelsen ville jo have været gyldig, selvom man var i strid med aftalen mellem kulturministeriet og FTSS, og da den desuden var i overensstemmelse med nationalmuseets omklassificeringsforslag, ville der ikke have været nogen grund for direktionen til at anfægte den. Men det var jo ikke den situation, der forelå: Direktionen havde fået kendskab til aftalen, inden beslut-

ningen var effektueret, og mente under disse omstændigheder ikke at kunne fastholde en under urigtige forudsætninger truffet beslutning.

Ombudsmanden ønsker oplyst, om direktionen inden ændringen af beslutningen om at udnævne (A) drøftede sagen med kulturministeriet. Det gjorde man ikke. Kulturministeriets skrivelse af 6. juli 1977 (bilag 2) var så klar, at man ikke fandt anledning dertil. Hvis man havde henvendt sig til ministeriet og fået at vide, at man ikke behøvede at respektere aftalen, havde man fastholdt udnævnelser af (A) trods tjenestemandforeningens protest (i hvert fald, hvis ministeriet ikke havde begrundet sit standpunkt med en urigtig påstand om, at der ikke var tale om omklassificering).

...«

I skrivelse af 24. september 1979 har ministeriet for kulturelle anliggender knyttet bemærkninger til nationalmuseets ovennævnte skrivelse.

Lønnings- og pensionsdepartementet har i sin udtalelse af 6. december 1979 udtalt følgende:

»...

Den omklassificering, der ved aftale af 17. marts 1978 gennemførtes for en museumsbetjent ved nationalmuseet fra lønramme 3 til lønramme 5, og som denne sag drejer sig om, var ikke personlig. Da der endvidere er et antal stillinger ved nationalmuseet som museumsbetjent i lønramme 3, er den heller ikke individualiseret. For at en omklassificering kan betragtes som individualiseret, kræves, at den er personlig med udtrykkelig angivelse heraf, eller at der kun findes den samme stilling inden for vedkommende kategori, eller at de til stillingen knyttede arbejdsopgaver er så konkret angivet, at ingen tvivl er mulig. Er - som i nærværende sag - ingen af disse betingelser opfyldt, er det for spørgsmålet om individualisering uden retlig betydning, hvilke aftaler, prioriteringslister el.lign. der måtte foreligge mellem vedkommende ministerium/institution og etatsorganisation.

Konsekvensen af, at omklassificeringen ikke kan betragtes som individualiseret, er, at dens effektivering forudsætter efterfølgende foranstaltninger i form af internt opslag og udpegning.

Det følger af det anførte, at museumsbetjent (B) ikke har været at betragte som automatisk oprykket til lønramme 5 fra aftalens indgåelsestidspunkt. Heraf følger endvidere, at den situation, der forelå for direktionen den 13. april 1978, var stillingtagen til den aftalte omklassificering og ikke besættelse af en ledigbleven stilling.

Tilbage står efter finansministeriets opfattelse fortsat de to spørgsmål, hvilken retlig betydning det har, at nationalmuseet undlod at foretage internt opslag, samt hvilken retlig betydning det har, at direktionen den 13. april 1978 besluttede at oprykke (A) fra lønramme 3 til lønramme 5, og at han blev bekendt med denne beslutning.

For så vidt angår det første spørgsmål henvises til finansministeriets udtalelse herom i skrivelse af 30. april 1979, 3. afsnit (jfr. 1. afsnit i citatet ovenfor s. 338; min bemærkning). For så vidt angår det andet spørgsmål henvises til nævnte skrivelser 4. afsnit (2., det vil sige sidste, afsnit i citatet s. 338), idet bemærkes, at det nu oplyste om, at det pågældende mødereferat var forsynet med en note om, at beslutningen skulle optages til fornyet overvejelse, efter finansministeriets opfattelse må indebære, at klageren ikke kan støtte ret på den på mødet den 13. april 1978 truffede beslutning.«

I skrivelse af 11. marts 1980 bad jeg Lønnings- og pensionsdepartementet om at uddybe sine synspunkter i skrivelser af 30. april 1979, der er citeret oven-

for s. 338 (hvortil departementet henviste i den lige nævnte udtalelse af 6. december 1979) vedrørende opslagsspørgsmålet. Jeg anførte følgende:

»...

Forholdet var som bekendt det, at der på nationalmuseet var flere museumsbetjentstillinger i 3. og 5. lønramme, og at der i 1978 (idet jeg bortser fra en personlig oprykning) skete omklassificering af én af stillingerne i 3. lønramme til en stilling i 5. lønramme.

Jeg har været tilbøjelig til at gå ud fra, at besættelsen af den nye stilling i 5. lønramme - som naturligvis typisk måtte ske med en af indehaverne af en stilling i 3. lønramme, men som vel også kunne ske »udefra« (hvis dette ikke indebar »overtræk« på normeringen af lønramme 3-stillinger - det vil sige, hvis der var ledighed i en lønramme 3-stilling) - i og for sig var en »ansættelse« i tjenestemandenslovens § 5's forstand, men at finansministeren med hjemmel i tjenestemandenslovens § 5, stk. 6, sidste led, havde undtaget sådanne ansættelser fra »offentligt opslag« og i stedet bestemt, at der skal ske internt opslag, jfr. § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 403 af 22. juli 1977 om opslag af tjenestemandstillinger i staten.

Jeg er imidlertid nu blevet opmærksom på, at lønnings- og pensionsdepartementets opfattelse synes at være en principielt anden, nemlig at der i et tilfælde som det foreliggende slet ikke er tale om en »ansættelse« i tjenestemandenslovens forstand.

Jeg ville sætte pris på, om lønnings- og pensionsdepartementet ville afgive en udtalelse med en nærmere begrundelse for departementets lige nævnte opfattelse, samt en nærmere begrundet udtalelse vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt tjenestemandensudnævnelser, der sker uden forudgående pligtigt opslag, kan anses for gyldige (eventuelt med henvisning til praksis vedrørende dette spørgsmål).«

Lønnings- og pensionsdepartementet afgav herefter følgende udtalelse i skrivelse af 8. maj 1980:

»... man (skal) indledningsvis understrege, at finansministeriet med den omspurgte sætning ikke har tilsigtet at give udtryk for, at opslag kan undlades i den omhandlede situation, men alene har givet udtryk for en vurdering af den gyldighedsmæssige konsekvens af undladelse heraf.

Tjenestemandenslovens § 5 taler om »Ansættelse som tjenestemand ...«. Der må herved naturligt tænkes på ansættelse i en ledig tjenestemandstilling, hvad enten dette sker som førstegangsansættelse eller f.eks. ansættelse af en tjenestemand i en advancementsstilling. I en situation som den foreliggende vil der typisk ikke være tale om ansættelse i en ledig stilling, men om, at der mellem finansministeriet og vedkommende centralorganisation er aftalt en lønforhøjelse for en af flere - typisk besatte - stillinger. Der er med andre ord tale om, at de pågældende tjenestemænd ikke søger ansættelse i en anden

tjenestemandsstilling, men om, at det bliver netop deres stilling, der underkastes den aftalte lønforhøjelse (omklassificering). Situationens forskelligartede karakter i forhold til den typiske ansættelsessituation er da også karakteriseret ved, at parterne legalt kan aftale en omklassificering, der udelukker opslag overhovedet - nemlig ved at gøre oprykningen personlig.

Ministeriet erkender, at reglen om internt opslag af omklassificerede stillinger er fastsat i en bekendtgørelse, der er udstedt i medfør af tjenestemandslovens § 5, men man finder, at dette næppe havde været en retlig nødvendighed, og at reglen muligvis i stedet kunne have været optaget i cirkulære af 8. marts 1976 om opslag af ledige stillinger og lønnede hverv i staten og have haft henstillingens karakter. Bemærkningen i skrivelser af 30. april 1979 om gyldighedsspørgsmålet som følge af det manglende opslag af museumsbetjentomklassificeringen skal ses i lyset heraf, hvortil kommer, at det ikke kan afvises, at der i konkrete tilfælde kan have været tale om tilstedeværelse af lokalt aftalte prioriteringslister, der kan have givet vedkommende styrelse den fejlagtige opfattelse, at omklassificeringen måtte ligestilles med en personlig oprykning.

For så vidt angår spørgsmålet i øvrigt om gyldigheden af en tjenestemandsudnævnelse uden forudgående pligtigt opslag ses der ikke i finansministeriets praksis at være taget stilling til spørgsmålet, og man er derfor ikke i stand til at angive, i hvilke tilfælde en sådan ansættelse vil kunne anses for ugyldig.

Finansministeriet agter på den givne foranledning i forbindelse med kommende omklassificeringsaftaler at indskærpe kravet om internt opslag.«

Da grundlaget for lønnings- og pensionsdepartementets tidligere udtalelser om, hvorvidt der havde fundet en udnævnelse (oprykning) af (A) sted, var blevet væsentligt ændret efter de oplysninger, jeg havde modtaget ved (A's) skrivelse af 13. marts 1980 og nationalmuseets direktionens skrivelse af 9. maj 1980, anmodede jeg i skrivelse af 28. maj 1980 - under henvisning til en foreløbig redegørelse af samme dato, som jeg havde udarbejdet - om en fornyet udtalelse fra lønnings- og pensionsdepartementet om, hvilken retsstilling der måtte antages at tilkomme (A) på grundlag af begivenhedsforløbet under oprykningsspørgsmålets behandling og afgørelse - således som dette begivenhedsforløb nu foreligger oplyst. Jeg bad departementet om at tilbagesende sagen gennem ministeriet for kulturelle anliggender, hvis eventuelle yderligere bemærkninger til sagen jeg ligeledes udbad mig.

I sin skrivelse af 18. juni 1980 anførte lønnings- og pensionsdepartementet herefter:

»... at finansministeriet må erkende, at grundlaget for de herfra tidligere afgivne udtalelser af henholdsvis 30. april og 6. december 1979 er ændret i forbindelse med de nye oplysninger, herunder ikke mindst på grundlag af oplysningen om, at rigsantikvaren den 18. april 1978 har afgivet mundtlig meddelelse til klageren om hans oprykning fra lønramme 3 til lønramme 5. Man lægger i denne forbindelse vægt på, at rigsantikvaren i henhold til § 4 i cirkulære nr. 229 af 7. december 1978 om nationalmuseets organisation er formand for direktionen og repræsenterer museet udadtil.

Hvorvidt der herpå måtte kunne støttes et retskrav på oprykning anser finansministeriet det for vanskeligt at vurdere, da afgørelsen må træffes af en samlet afvejning af sagens omstændigheder, og i sidste instans vil være et domstolsanliggende.«

Ministeriet for kulturelle anliggender anførte i sin skrivelse af 30. juni 1980 til mig:

»...

Kulturministeriet skal for sit vedkommende ikke fremsætte yderligere bemærkninger, men henholde sig til de udtalelser, som man tidligere er fremkommet med i sagen.

...«

(Jeg) drøftede ... den 14. november 1980 sagen med repræsentanter for finansministeriet (Lønnings- og pensionsdepartementet), ministeriet for kulturelle anliggender og nationalmuseets direktion.

IV. Konklusion

A. Det faktiske grundlag for min bedømmelse af sagen.

De oplysninger, der forelå den 5. september 1978, da (A) indgav klage til mig over ministeriet for kulturelle anliggendes afgørelse i sagen, er nu på grundlag af de oplysninger, der er fremkommet ved (A's) skrivelse af 13. marts 1980 og nationalmuseets skrivelse af 9. maj 1980, ændret væsentligt.

Således som sagen nu foreligger oplyst, må det lægges til grund,

at (A) den 13. og 14. april 1978 af to menige medlemmer af nationalmuseets direktion fik en mundtlig meddelelse om afgørelsen på direktionsmødet den 13. april 1978 om sin udnævnelse til lønramme 5,

at han af direktionens formand, rigsantikvaren, den 18. april 1978 fik en lignende mundtlig meddelelse om sin udnævnelse,

at ingen af de nævnte mundtlige meddelelser indeholdt oplysning om, at sagen skulle drøftes på ny i direktionen,

at direktionen på mødet den 27. april 1978 besluttede at udnævne (oprykke) (D) til den stilling, hvori der på mødet den 13. april 1978 var truffet beslutning om at udnævne (A),

at udnævnelsen af (D) for så vidt skete på et urigtigt grundlag, som beslutningen beroede på den urigtige opfattelse hos nationalmuseets direktion, at der var indgået en bindende aftale mellem ministeriet for kulturelle anliggender og FTSS, som nødvendiggjorde, at (D) blev udnævnt i stillingen (i stedet for (A)),

at den »interne« - indirekte - annullation (tilbagekaldelse) på direktionsmødet den 27. april 1978 af (A's) udnævnelse - naturligvis - skete på samme urigtige grundlag som det, hvorpå udnævnelsen af (D) skete,

at (A) aldrig på anden måde end ved modtagelse af de skriftlige referater fra direktionens møder den 13. og 27. april 1978 (referatet af det førstnævnte møde modtaget den 20. april 1978) har modtaget nogen officiel tilkendegivelse om, at beslutningen af 13. april 1978 om at udnævne ham var annulleret (tilbagekaldt).

B. Retlig vurdering af de truffne beslutninger.

Som nævnt ovenfor må jeg lægge til grund, at der blev givet (A) meddelelse efter direktionens møde den 13. april 1978 af 3 medlemmer af direktionen - heriblandt formanden - om hans udnævnelse (oprykning) til lønramme 5. Det må videre lægges til grund, at disse meddelelser om hans udnævnelse blev givet uden forbehold om eventuelle ændringer.

Der ses ikke i forbindelse med direktionens beslutning om at udnævne (A) at foreligge fejl, der kunne medføre, at udnævnelsen var ugyldig. Udnævnelsen (oprykningen) af (A) fra lønramme 3 til lønramme 5 skulle ganske vist være sket efter forudgående internt opslag, jfr. herved § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 403 af 22. juli 1977 om opslag af tjenestemandstillinger i staten (»Foretages der inden for en stillingsgruppe omklassificering af én eller flere stillinger, der er besat, sker ansættelse i omklassificerede stillinger efter internt opslag«). Jeg henviser herved til lønningsog pensionsdepartementets bemærkninger i skrivelsen af 30. april 1979 (citeret ovenfor s. 338).

Det forhold, at stillingen ikke som foreskrevet blev opslået, kan efter min opfattelse ikke føre til, at udnævnelsesbeslutningen må anses for ugyldig.

En betingelse for, at en forvaltningsafgørelse kan anses for bindende (det vil sige som andet og mere end en intern beslutning) er, at afgørelsen er meddelt den eller dem, afgørelsen vedrører. Det antages i den forvaltningsretlige litteratur med støtte i retspraksis, at den fornødne meddelelse - i tilfælde, hvor særlige formkrav ikke er foreskrevet - kan gives såvel mundtligt som skriftligt. En forudsætning for, at en mundtlig meddelelse kan tillægges retlig betydning er dog, at den er givet af en person, der efter sin stilling er beføjet hertil. Jeg henviser i denne forbindelse nærmere til Poul Andersen: Dansk Forvaltningsret (5. udgave 1965), s. 323-24 og s. 481 med note 1, samt til Carl Aage Nørgaard: Forvaltningsret, sagsbehandling (1972), s. 168 ff (navnlig s. 169 f og s. 171).

Jeg finder på denne baggrund at måtte lægge til grund, at der i det foreliggende tilfælde er givet (A) en sådan mundtlig meddelelse om beslutningen på mødet den 13. april 1978 om at udnævne ham i en stilling i lønramme 5, at der i forhold til ham foreligger en bindende udnævnelse.

Jeg må herved navnlig lægge vægt på, at oprykningens beslutning blev meddelt (A) den 18. april 1978 af direktionens formand, der må anses for beføjet til med bindende virkning at afgive en sådan meddelelse. Jeg henviser i denne forbindelse til det, der er anført af Poul Andersen, anførte sted, s. 324, samt til, at udnævnelseskompetencen i et tilfælde som det foreliggende efter § 1 i bekendtgørelse nr. 494 af 21. november 1972 om udnævnelse og afskedigelse af statstjenestemænd ved institutioner under ministeriet for kulturelle anliggender tilkommer nationalmuseets ledelse (det vil sige direktionen, jfr. §§ 3 og 4 i ministeriet for kulturelle anliggendes cirkulære nr. 261 af 18. december 1974 (nu cirkulære nr. 229 af 7. december 1978)).

At (A) ikke tillige har modtaget nogen skriftlig meddelelse om udnævnelsen, herunder heller ikke et (nyt) ansættelsesbrev, er efter min mening uden betydning for udnævnelsens gyldighed, jfr. herved Poul Andersen, anførte sted s. 135 og 142.

Der kan herefter rejses spørgsmål om, hvorvidt direktionens beslutning af 27. april 1978 om at udnævne (D) til den stilling, (A) ifølge den ovennævnte beslutning af 13. april 1978 gyldigt var udnævnt til, indebar en gyldig tilbagekaldelse (annullation) af beslutningen om at oprykke (A).

Dette spørgsmål må efter min mening besvares benægtende. Jeg skal herom bemærke følgende:

For det første kan der efter min mening rejses spørgsmål om, hvorvidt der overhovedet forelå en egentlig beslutning om at tilbagekalde (A's) udnævnelse, og i hvert fald, om denne på behørig måde var kundgjort over for (A). Jeg sigter herved til, at spørgsmålet om, hvorvidt udnævnelsen af (A) skulle tilbagekaldes, for så vidt aldrig formelt har været genstand for drøftelser i direktionen, og at der ikke er givet (A) nogen meddelelse herom, - bortset fra den oplysning, der fremgik af det udsendte referat af direktionens møde den 27. april 1978, da direktionen traf beslutningen om at oprykke (D) i stedet for (A).

Hertil kommer imidlertid, som anført ovenfor, at baggrunden for direktionens beslutning på mødet den 27. april 1978 var den misforståelse, at der mellem ministeriet for kulturelle anliggender og FTSS var indgået en for nationalmuseet bindende aftale om oprykning af (D) i den nævnte stilling, og at direktionen efter det oplyste ikke syntes at have været opmærksom på, at der allerede forelå en gyldig udnævnelse i stillingen (nemlig af (A)). Selv bortset herfra forelå der i øvrigt næppe et - efter almindelig forvaltningsretlig opfattelse - fornødent retligt grundlag for at tilbagekalde udnævnelsen af (A) i den pågældende stilling. Jeg finder imid-

lertid ikke i den foreliggende sammenhæng at have tilstrækkelig grund til at gå nærmere ind på dette spørgsmål.

Jeg skal i tilknytning til det ovenfor anførte, hvorefter der ikke er sket nogen gyldig tilbagekaldelse af (A's) udnævnelse, bemærke, at der ikke på noget tidspunkt (af ministeriet for kulturelle anliggender, jfr. den ovennævnte bekendtgørelse af 1972 § 2, stk. 2) er foretaget en (uansøgt) afskedigelse (eller hvad hermed måtte kunne sidestilles) af (A) (fra stillingen i lønramme 5) - under iagttagelse af tjenestemandslovens procedureregler for (uansøgt) afskedigelse og efter fornøden prøvelse af spørgsmålet om afskedigelsesgrundlag.

Sammenfattende er det herefter min opfattelse, at der foreligger en gyldig og bekendtgjort afgørelse om udnævnelse (oprykning) af (A) til lønramme 5, og at denne afgørelse ikke på noget tidspunkt gyldigt er blevet tilbagekaldt. Jeg må således finde, at (A) er og siden den 13. april 1978 har været udnævnt i lønramme 5 med virkning fra den 1. oktober 1977.

Jeg har gjort nationalmuseets direktion og ministeriet for kulturelle anliggender bekendt med min opfattelse, og jeg har samtidig henstillet til ministeriet for kulturelle anliggender og nationalmuseet, at der nu sendes (A) ansættelsesbrev i overensstemmelse med ovenstående, og at der udbetales ham løn (herunder efterbetaling) i overensstemmelse med det anførte.

Jeg skal tilføje, at udnævnelser af (D) på mødet den 27. april 1978 - selv om der for så vidt blev begået flere fejl i forbindelse med denne udnævnelse - efter min mening også må anses for gyldig, og at der således har været udnævnt 2 personer i den samme stilling.

Jeg har bedt ministeriet for kulturelle anliggender underrette mig om, hvad der sker med hensyn til berigtigelse af de normativmæssige forhold.«

I skrivelse af 22. december 1980 til finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, meddelte ministeriet for kulturelle anliggender, at ministeriet var indstillet på at gennemføre oprykning af A til lønramme 5 med virkning fra den 1. oktober 1977 i overensstemmelse med min henstilling.

Under henvisning hertil anmodede ministeriet lønnings- og pensionsdepartementet om en udtalelse.

Ministeriet for kulturelle anliggender underrettede A om skrivelser af 22. december 1980.

I skrivelse af 27. marts 1981 meddelte finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, mig, at departementet samme dag havde meddelt ministeriet for kulturelle anliggender, at departementet med COI havde aftalt, at der gennemførtes omklassificering af en stilling som museumsbetjent i lønramme

3 til lønramme 5 med virkning fra 1. oktober 1977 med tilføjelse om, at stillingen ved ledighed blev nedrykket til lønramme 3.

A's ansættelsesforhold kunne således nu bringes i overensstemmelse med min henstilling i ovennævnte skrivelse af 11. december 1980 til ministeriet for kulturelle anliggender.

I skrivelse af 2. april 1981 meddelte ministeriet for kulturelle anliggender mig, at den ovennævnte omklassificering nu var foretaget.

Jeg meddelte herefter ministeriet for kulturelle anliggender, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.